

EEN ANDER PERSPECTIEF

In het Europese sportlandschap staat de laatste week van september in het teken van de 'European Week of Sport'. Met als slogan #BeActive wordt in Europa aanzet tot meer sporten en bewegen. Een belangrijke rol wordt daarbij toegedicht aan sportvoorzieningen. De faciliterende rol van de overheid op dat gebied kent een lange historie, maar heeft in de herziene *European Sport Charter* nog eens extra aandacht gekregen.

Voortbouwend op deze aangepaste *European Sport Charter* is onder Tsjechisch voorzitterschap voorafgaand aan de European Week of Sport een kennisbijeenkomst gewijd aan sportvoorzieningen. Daarbij lag de nadruk op de toegankelijkheid en duurzaamheid van sportaccommodaties. Vanuit verschillende Europese landen, waaronder Nederland, is kennis gedeeld over knelpunten en kansen op deze thema's. In de discussie over de toegankelijkheid van sportaccommodaties kwamen twee belangrijke punten naar voren.

Allereerst werd in de discussie helder dat er te weinig aandacht is voor de perspectieven van de beoogde eindgebruiker. Er

werd specifiek ingegaan op de ervaren toegankelijkheid door vrouwen en door mensen met een beperking. Daarbij werd helder dat de toegankelijkheid van dezelfde sportaccommodatie verschillend wordt waargenomen en ervaren. Er is zogenoemd een duidelijk verschil in perspectieven. Niet alleen op de toegankelijkheid van de accommodatie, maar ook op de toegankelijkheid van de organisaties die er actief zijn en de activiteiten die er worden georganiseerd. Om een sportvoorziening voor iedereen toegankelijk te maken, is het van belang met de inwoners van de omliggende wijk en eventueel specifieke doelgroepen in gesprek te gaan. Zo ontstaat inzicht in hun perspectieven, zodat daarop kan worden ingespeeld.

Vervolgens werd in de discussie opgeroepen om kritisch te (blijven) kijken naar de betekenis van het sportaccommodatiebeleid. Financieel is het sportaccommodatiebeleid het belangrijkste onderdeel van het sportbeleid in menig Europees land. Maar veelal blijft onduidelijk of het zoals beoogd bijdraagt aan 'sport voor allen'. Ondanks alle beleidsinspanningen is de sportdeelname immers ongelijk; zo sporten

hogeropgeleiden en hogere inkomensgroepen meer dan lageropgeleiden en lagere inkomensgroepen. Zoomen we in op de voornaamste gebruikers van sportaccommodaties, dan komen we ook vaker uit bij mensen uit de hogere huishoudinkomensgroepen dan uit de lagere. Verder onderstrepen de recente Eurobarometercijfers, naast de ongelijkheid in deelname, dat het overgrote deel van de sporters geen gebruikmaakt van de publieke sportaccommodaties. De openbare ruimte is de belangrijkste sportvoorziening. Daarmee is enige reflectie op de betekenis van het sportaccommodatiebeleid gewenst. Tzamen leidde dit tot een oproep om het gebruik van de huidige sportaccommodaties te optimaliseren met oog voor de perspectieven van de beoogde eindgebruiker. Ga daarom, waar dat nog niet gebeurt, lokaal het gesprek aan met de beoogde doelgroepen om zo hun perspectieven op de toegankelijkheid van sportaccommodaties en de aangeboden activiteiten te leren kennen. Dit is een belangrijke stap naar meer kansengelijkheid in de sport en een betere bezetting van de sportaccommodaties. ■

Remco Hoekman is directeur van het Mulier Instituut en verbonden aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Meer weten? Stuur uw reactie of vraag naar R.hoekman@mulierinstituut.nl.

DE TOEGANKELIJKHEID
VAN DEZELFDE
SPORTACCOMMODATIE
WORDT VERSCHILLEND
WAARGENOMEN EN ERVAREN